DOMSTOLENS DOM
AF 5. DECEMBER 1963

# Société anonyme Usines Émile Henricot m.fl. mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Forenede sager 23, 24 og 52/63

Processprog: Fransk

*Angående:*

På sagens nuværende stadium om stævningerne fra de nævnte selskaber, hvori der nedlægges påstand om

a) annullation af de individuelle beslutninger rettet til selskaberne fra Den Høje Myndighed, som blev meddelt ved skrivelser af 5. og 8. april 1963, og som vedrørte påligningen af sagsøgernes bidrag til udligningsordningen for importeret skrot og fastsættelsen af de beløb, der herefter skulle betales (sagerne 23, 24 og 52/63);

b) om fornødent annullation af Den Høje Myndigheds beslutning 7/63 af 3. april 1963 (sag 23/63);

c) subsidiært erstatning på grund af en tjenstlig fejl fra Fællesskabets side (sagerne 23, 24 og 52/63);

d) mest subsidiært at der udnævnes en eller tre sagkyndige, som skal forelægge Domstolen en beretning, der navnlig skal indeholde en afgørelse af den påførte (sag 24/63),

kan antages til realitetsbehandling.

*Domskonklusion:*

1. Søgsmålet fra aktieselskabet Usines Emile Henricot (23/63), aktieselskabet Metallurgique d'Espérance-Longdoz (24/63) og aktieselskabet Compagnie des forges de Châtillon, Commentry og Neuves-Maisons (52/63) kan ikke antages til realitetsbehandling;

2. Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab bærer sine egne omkostninger og 3/4 af sagsøgernes, mens disse bærer 1/4 af deres egne omkostninger.

*Generaladvokatens forslag til afgørelse:*

at søgsmålene afvises fra realitetsbehandling, og hvad angår sagsomkostningerne, at sagsøgte dømmes efter procesreglementets artikel 69, stk. 3.

## Sammendrag

1. *Institutionernes retsakter — Den Høje Myndigheds beslutninger — bestemmende faktorer (EKSF-traktaten, artikel 14)*

2. *Sagsomkostninger — ingen udtrykkelige påstande — følger (Procesreglementet, artikel 69, stk. 2)*

1.a) En retsakt, som opfylder de grundbetingelser, der er knyttet til begrebet beslutning, som forstået i traktaten, bevarer denne karakter, selv om et uvæsentligt formkrav, der er fastsat af Den Høje Myndighed som kendetegn for beslutningerne, ikke er opfyldt.

b) En beslutning skal fremstå som en kollegial retsakt fra Den Høje Myndighed, der skal fremkalde retsvirkninger, skal være afslutningen på Den Høje Myndigheds interne behandling, hvorved denne træffer endelig afgørelse, og skal fremstå i en form, som gør det muligt at identificere den pågældende retsakt som en beslutning.

En retsakt, der navnlig ikke fremgår som værende drøftet og udstedt af Den Høje Myndighed, og som ikke er bekræftet ved en underskrift fra en af dens medlemmer, kan ikke anses som en beslutning.

2. Når der ikke er nedlagt påstand om, at den tabende part skal idømmes sagsomkostningerne, kan denne part ikke dømmes til at godtgøre den vindende part dennes udgifter.